USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **T. R.,** proti žalovanému: **Krajský soud v Praze,** se sídlem náměstí Kinských 5, Praha 5, o žalobě proti nezákonnému zásahu žalovaného, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 25. 7. 2017, č. j. 29 A 103/2017 – 58,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Krajský soud v Brně v záhlaví uvedeným usnesením odmítl žalobu na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného, který žalobce spatřoval v *Opatření o určení osoby insolvenčního správce* ze dne 19. 8. 2016, pro insolvenční řízení vedené pod sp. zn. KSPH 64 INS 4303/2016, vydané předsedkyní Krajského soudu v Praze JUDr. Ivanou Švehlovou. Krajský soud totiž shledal, že se nemůže jednat o akt správního orgánu a nejsou proto ani splněny podmínky pro věcné projednání zásahové žaloby směřující proti takovému úkonu. Soud dále rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

[2] Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále též „stěžovatel“) včasnou kasační stížnost. Zároveň stěžovatel požádal o prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti, osvobození od soudního poplatku a ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti.

[3] Z provedené rekapitulace je zřejmé, že stěžovatel žalobou proti nezákonnému zásahu brojí proti postupu soudu. Postupy a rozhodnutí soudů v soudním řízení však nejsou postupy a rozhodnutí správních orgánů v oblasti veřejné správy, a proto nemohou být napadány žalobami ve správním soudnictví. K přezkumu rozhodnutí a postupu soudů stanoví příslušné procesní předpisy (občanský soudní řád, soudní řád správní, trestní řád), dle kterých je řízení u soudů vedeno, vlastní systém opravných prostředků. Úkony soudů v občanském soudním a v trestním řízení nemohou být přezkoumávány správními soudy. Nejvyšší správní soud pro úplnost dodává, že předsedkyně soudu sice může vystupovat v určitých případech (např. při poskytování informací dle zákona č. 106/1999 Sb.) jako správní orgán, v posuzované věci však takto nevystupovala, neboť učinila opatření v průběhu insolvenčního řízení.

[4] Za této procesní situace již Nejvyšší správní soud neodstraňoval vady kasační stížnosti spočívající v neuvedení kasačních námitek, nezaplaceném soudním poplatku a chybějícím zastoupení stěžovatele ve smyslu § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s. ř. s."), a nerozhodoval proto ani o žádostech stěžovatele vznesených v tomto směru v kasační stížnosti, neboť to nemá význam za situace, kdy je zjevné, že věc vůbec nepatří do pravomoci soudů ve správním soudnictví a kasační stížnost musí být odmítnuta. Nejvyšší správní soud poznamenává, že stejně postupuje ve všech obdobných případech, srov. např. usnesení ze dne 11. 4. 2017, č. j. 4 As 72/2017 – 10. V této souvislosti soud připomíná, že stěžovatel se s obdobnými podáními na tento soud obrací velmi často (od začátku roku 290 krát), aniž by bylo patrno, že mu jde o věcné rozhodnutí nějakého sporu.

[5] V této souvislosti Nejvyšší správní soud dále poukazuje na přiléhavé závěry uvedené v bodech 3, 6 a 7 usnesení zdejšího soudu ze dne 22. 6. 2017, č. j. 10 As 132/2017 – 19, ve věci stejného stěžovatele, v němž vyslovil, že *„v usnesení ze dne 13. 11. 2014, čj. 10 As 226/2014-16, NSS dovodil, že v případě sériových podání označených jako kasační stížnost, které s ohledem na všechny okolnosti nesměřují k vydání rozhodnutí ve věci samé, ale naopak směřují jen k vydávání procesních rozhodnutí, která stěžovateli nic nepřinášejí, jde o zjevné zneužití práva podat kasační stížnost. Taková podání jsou proto nepřípustná a musí být odmítnuta podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s. Rozhodující pro kvalifikaci podání jako zjevně obstrukčního, a tedy zneužívajícího právo podat kasační stížnost, je početnost, sériovost a stereotypnost sporů vedených stěžovatelem, spojená s opakováním obdobných či zcela identických argumentů (srov. usnesení NSS ze dne 3. 6. 2014, čj. 8 As 77/2014-9). Sériovost a stereotypnost podání zakládá zneužití práva podat návrh soudu též dle judikatury Evropského soudu pro lidská práva (srov. rozhodnutí Anibal Vieira & Filhos LDA a Maria Rosa Ferreira da Costa LDA proti Portugalsku, rozhodnutí o nepřijatelnosti ze dne 13. 11. 2012, stížnosti č. 980/12 a 18385/12).*

[6] *…Stěžovatel navíc v poslední době zachází ve svých podáních tak daleko, že se vůči příslušným soudcům nezdráhá ani použití hrubě urážlivého jazyka. V tomto ohledu má NSS za to, že stěžovatelova argumentace přesáhla meze běžné kritiky, třebas nepatřičné, a dosáhla úrovně pohrdání soudem, za které může soud uložit pořádkovou pokutu do výše 50 000 Kč (§ 44 s. ř. s.). Popsané chování stěžovatele je i z těchto důvodu rozporné s účelem práva podat kasační stížnost (srov. v podstatě shodnou argumentaci v rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva Řehák proti České republice, rozhodnutí o nepřijatelnosti ze dne 18. 5. 2004, stížnost č. 67208/01).*

[7] *Soudy, včetně NSS, které jsou ústavně povolány k ochraně práv, nemohou opakovaně akceptovat procesní aktivity stěžovatele jen proto, aby formálním naplněním litery zákona vydávaly zbytečná rozhodnutí. NSS si je vědom znění čl. 36 Listiny základních práv a svobod, který zaručuje právo na soudní ochranu. Okolnosti, za nichž stěžovatel uplatňuje toto právo, však nelze považovat za výkon subjektivního práva v souladu s právním řádem. Výkonu práva, který je vlastně jeho zneužitím, proto soud neposkytne ochranu (srov. rozsudek NSS ze dne 10. 11. 2005, čj. 1 Afs 107/2004-48, č. 869/2006 Sb. NSS).“*

[8] Vzhledem k těmto skutečnostem Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) zákona s. ř. s., ve spojení s § 120 téhož zákona.

[9] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** přípustné žádné opravné prostředky.

V Brně dne 13. září 2017

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu